Καμία εφαρμογή του αντιεκπαιδευτικού μέτρου των αλυσιδών

Η τελευταία αναδιάρθρωση του «Προγράμματος Σπουδών» μας έφερε αντιμέτωπους με μία **νέα εκπαιδευτική πραγματικότητα**. Οι αλλαγές των κατευθύνσεων και οι αντικαταστάσεις μαθημάτων κορμού ήταν μόνο η αρχή για ένα πακέτο μεταρρυθμίσεων, που συμπληρωνόταν βαθμιαία με άλλα χαρακτηριστικά **περαιτέρω εντατικοποίησης** όπως οι εξεταστικές τριών εβδομάδων και το περιορισμένο όριο δήλωσης μαθημάτων. Η ολοκλήρωση του «αντι-εκπαιδευτικού» αυτού πακέτου ήρθε σαν ένα απρόσμενο κρεσέντο αντιλευθεριακής σκέψης και πρακτικής από τη πλευρά της διοίκησης του τμήματος που περίπου ένα χρόνο μετά τη λειτουργία του προγράμματος ανακοίνωσε την επιβολή αλυσίδων μαθημάτων.

Οι αλυσίδες δεν επωφελούν σε καμία περίπτωση τις ανάγκες των φοιτητών και στέκονται εμπόδιο στην βελτίωση της εκπαιδευτικής διαδικασίας, αφού προωθούν δομικά ένα μοντέλο ασφυκτικής παραγωγής και ανελαστικών ωραρίων. Εντείνουν επί της ουσίας τους ρυθμούς της φοιτητικής καθημερινότητας γεγονός που δεν λειτουργεί παρά μόνο περιοριστικά ως προς την εκπαιδευτική ανάπτυξη του καθενός/μιας φοιτητή/ριας μεμονωμένα και ταυτόχρονα λειτουργεί αντιδημιουργικά ως προς τη κοινωνική εξέλιξη εν γένει. Η ύπαρξη προαπαιτούμενων μαθημάτων ουσιαστικά αποτελεί τροχοπέδη της ελευθεριακής παιδείας που εμείς οραματιζόμαστε και με τις κινητοποιήσεις μας οικοδομούμε σταδιακά.

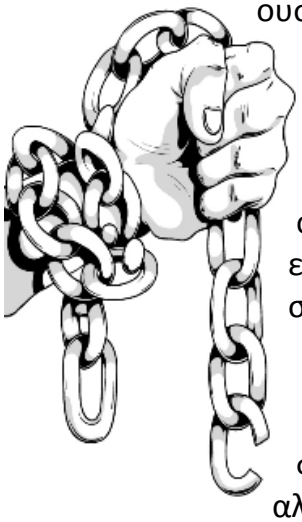

Για την αποσαφήνιση του νέου αντιεκπαιδευτικού μέτρου

Η βασική ιδέα πίσω από τις αλυσίδες μαθημάτων είναι ότι οι φοιτητές/ριες που δεν έχουν περάσει το πρώτο μάθημα της αλυσίδας, δεν θα μπορούσαν να συνεχίσουν στα επόμενα. Αυτή η σκέψη ωστόσο είναι στην ουσία της λανθασμένη καθώς κανένας υπεύθυνος δημιουργίας και σχεδιασμού προγραμμάτων σπουδών δεν μπορεί να αντιληφθεί καθολικά τον τρόπο εργασίας κάθε φοιτητή και φοιτήτριας, τις μαθησιακές του/της μεθόδους όπως και ένα σύνολο παραγόντων που αφορούν στην κοινωνική του/της θέση και ζωή και συνεπώς κανείς δεν μπορεί να επιβάλλει απόλυτα μια εγκλωβιστική πορεία επιλογής μαθημάτων.

Για παράδειγμα υπάρχουν φοιτητές και φοιτήτριες οι οποίοι/ες έχουν δώσει ένα μάθημα αρκετές φορές και κατέχουν την απαραίτητη γνώση για την παρακολούθηση ενός άλλου. Η γνώση δεν μπορεί κάθε φορά να πιστοποιείται βέλτιστα σε μια εξέταση δηλαδή όπως συμβαίνει κατά κόρον στο Ελληνικό Πανεπιστήμιο. Για να γίνουν κατανοητές οι αντιφάσεις του μέτρου, στη συντριπτική πλειοψηφία των μαθημάτων το ποσοστό επιτυχίας σε κάθε εξεταστική δεν ξεπερνά το 35% στέλνοντας έτσι τους αποτυχόντες τουλάχιστον ένα εξάμηνο πίσω και όλο **αυτό αποσκοπεί στη δημιουργία ενός νέου εργατικού ρόλου για τους φοιτητές**, αυτόν δηλαδή των **προσηλωμένων στο κυρίαρχο μοντέλο παραγωγής** και στην ολοένα και μεγαλύτερη εκμετάλλευση του κόσμου της εργασίας.

Όριο δήλωσης μαθημάτων

Το νέο όριο στη δήλωση μαθημάτων περιορίζει τους φοιτητές σε **επιλογή 9 μαθήματων ή 46 ects** το πολύ σε κάθε εξάμηνο, σύνολο δηλαδή 18 (μέγιστος αριθμός) τη χρονιά σε τουλάχιστον 3 εξεταστικές, συμπεριλαμβανομένων των διπλών. Αυτό επιβλήθηκε ουσιαστικά στο πλαίσιο του νέου, «καλύτερου» προγράμματος σπουδών στοχεύοντας στην «ορθότερη κατανομή του φόρτου των μαθημάτων» και τη σωστότερη διάρθρωση των ειδικεύσεων. Το πρόβλημα έγκειται στο ότι αυτή η νέα, βελτιωμένη διάρθρωση απορρέει σε μεγάλο βαθμό από πρόσθετους, αχρείαστους περιορισμούς, απαιτώντας έτσι την ένταξη του φοιτητή/ριας σε ένα άκαμπτο, μη βιώσιμο πρόγραμμα. Το όριο στις δηλώσεις, αν κάποιος υπολογίσει και τα χρωστούμενα μαθήματα που υπάρχουν, πράγμα απολύτως φυσιολογικό, όχι μόνο δε βελτιώνει τίποτα από τα προηγούμενα, αλλά σαμποτάρει τον προγραμματισμό και το πλάνο του/της κάθε φοιτητή/ριας και όλα αυτά χάριν μιας τυποποιημένης ιδέας που αναπαρήγαγαν και επέβαλαν 2-3 «δημιουργικοί» καθηγητές μας, ενώ παράλληλα, όπως παραδέχονται και οι ίδιοι στο πρόγραμμα σπουδών, διατηρούν μηδενική επαφή με το φοιτητικό σώμα.

Εμείς λαμβάνοντας υπ' όψιν τις αλυσίδες και την έλλειψη χρόνου, ωθούμαστε σε μια ανούσια διαδικασία επιλογής και ξεσκαρταρίσματος μαθημάτων με κριτήριο την ανελαστικότητα του προγράμματος **και όχι βάση του προσωπικού μας ενδιαφέροντος και των αναγκών μας**, κάτι που θυμίζει περισσότερο σταυρόλεξο παρά διαδικασία μάθησης και απόκτησης γνώσεων. Τελικά, καταλήγουμε πως το πτυχίο δεν είναι τίποτα άλλο πέρα από μια **πιστοποίηση της πειθήνιας και σκληρά εξοντωτικής καθημερινότητας της φοιτητικής μας ζωής**, δηλαδή μια μίξη αντιεπιστημονικών περιορισμών και μονόπλευρων αποφάσεων αναγκαία για τη καπιταλιστική παραγωγή.

Οι αλυσίδες δεν θα εφαρμοστούν μόνο αν αναγκάσουμε την διοίκηση να τις πάρει πίσω. 'Ολοι/ες στην παρέμβαση στο αμφιθέατρο την Τετάρτη στις 12 που έχει μάθημα ο Πασχάλης και καλούμε σε συνέλευση μετά από την παρέμβαση για να τοποθετηθεί ο Σύλλογος.

ελευθεριακό σχήμα Πληροφορικής ClassROM